

Novemberdikt

Jag ringde för jag ville göra dig glad
Sjunga varmt i ditt öra
Något du behövde få höra
Men frosten måste ha tagit en rad
Orden har vissnat som nedfallna blad

Nu väller svartblänket in igen
Det stora som kyler och täcker
Fåglarna lyfter och sträcker
Och långt från vän till vän

Så kom, Catharina, kom till mig fort
Du tänder ljus på mitt bord
Jag letar i mörker, kanske har du ett ord
till den vackraste visa jag gjort

Roland Cox